

เจ้านายพระชั้นสายัณ

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ

ทรงเรียบเรียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พิมพ์พระราชทานในงานพระศพ

พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงสมรรัตนศิริเชษฐ์

๔
ครบบัญญาสมวาร

ณวันที่ ๒๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

สำนักหอสมุด

พระเจ้าฟ้าง Thao พระองค์เจ้าโสมมวดี
(กรมหลวงสมรรัตนศิริเชษฐ์)
นายเมื่อพระชันษาราว ๒๕ ปี

คำนำ

ในงานพระราชกุศลหน้าพระศพ พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงสมรรัตนศิริไชยฐานี คราวปัญญาสมาธิ ข้าพเจ้า จัดหนังสือประชุมพระนามเจ้านายในพระราชวงศ์ที่ทรงพระชันษานี้ อันได้รวบรวมเรียบเรียงขึ้นใหม่ในราชบัณฑิตยสถานพิมพ์เป็นของพระราชทานแจก เหตุที่ปรารถนาเรียบเรียงหนังสือเรื่องนี้ เนื่องมาแต่เมื่อครั้งพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นราชศักดิ์สโมสร ทรงบำเพ็ญพระกุศลฉลองพระชันษาแด่สมเด็จพระชันษาพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ในบั้นเสด็จ พ.ศ. ๒๔๗๒ โปรดให้พิมพ์หนังสือคาถาพระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระนามพระราชโอรสธิดา ทรงช่วยเป็นพระอภัย ในคำนำหนังสือนี้ข้าพเจ้าได้แสดงพระนามเจ้านายชั้นพระบรมวงศ์ซึ่งทรงพระชันษานี้เสมอหรือยิ่งกว่าพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกไว้ให้ปรากฏ

(๖)

มีจำนวนพระองค์ชาย ๖ พระองค์ พระองค์หญิง ๑๖
พระองค์ รวมเป็น ๒๒ พระองค์ด้วยกัน ต่อเนื่องมาตรวจดู
ในหนังสือราชสกุลวงศ์ เห็นว่าเจ้านายในพระราชวงศ์ที่
ควรนับว่าทรงพระชันษายังมีอีกมาก แต่มิได้แต่ง
ให้ปรากฏในกรณีนี้ บังคนเห็นเป็นโอกาส ด้วยพระเจ้า
บรมวงศ์เธอ กรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ซึ่งทรงพระเกียรติ
นับในพระบรมวงศ์ซึ่งทรงพระชันษายังพระองค์ ๑ จึง
ได้เรียบเรียงบัญชีพระนามเจ้านายที่พระชันษานี้พิมพ์ให้
ปรากฏ

การที่จะกำหนดเขตพระชันษาตั้งแต่เท่าใด จึงนับ
ว่าเป็นพระชันษานั้น ขอนหาพเจ้าได้ปรึกษากันด้วยของ
ชนชาติต่าง ๆ (เห็นแปลก ๆ ที่จึงเรียบเรียงพิมพ์ไว้
ให้เห็นต่อคำต่อไป) ประกอบกับคติที่ไทยเรานิยมกัน
กำหนดว่าอายุล่วงถึงร้อยปีไปแล้วนับว่าอายุยืน จึงถือ
เช่นนั้น จึงได้ขีดพระนามเจ้านายซึ่งทรงพระชันษาคงแต่

(ค)

๕๐. บัณฑิตไปมาเรื่องลำดับในบัญชี แต่จำเป็นจะต้องดูพระนามเจ้าชายซึ่งเห็นว่าอาจจะอยู่ในเกณฑ์พระชนนีขึ้นได้ถึง ๒๘ พระองค์อยู่ในพระองค์เจ้าลูกเธอสมเด็จพระบรมราชเจ้าในรัชกาลก่อน ๆ เป็นพัน ด้วยปรากฏในหนังสือราชสกุลวงศ์แต่จนประสูติกับว่าสิ้นพระชนม์ในรัชกาลนั้น ๆ จะเป็นเมื่อใดไม่กล่าวถึง ไม่สามารถจะลงจำนวนพระชนนีได้

จำนวนพระชนนีเจ้าชายที่ลงไว้ในสมุดเล่มนี้ บางทีจะมีผู้สงสัยว่าลงพระชนนีขาดไปบ้าง ยกเป็นตัวอย่างเช่นสมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี ย่อมเข้าใจกันอยู่ทั่วไปว่าพระชนนี ๘๐ แต่ตามบัญชีในสมุดเล่มนี้ลงพระชนนีเพียง ๘๘ ขอนจะคงอธิบายถึงว่าฉบับอายุที่ไทยเราใช้กัน เรียกว่า “ป” อย่าง ๑ “ข” อย่าง ๑ (ขอมักใช้แต่สำหรับเด็กเช่นว่า ๔ ขอม ๕ ขอม) แต่คำที่ใช้ว่าปและว่าขอมนี้ หลักรากต่างกันและมีมาแต่ครั้งโบราณ ด้วยวิธีปฏิทินที่เรารู้ ในประเทศนี้ ใช้ตามทางจันทรคติอย่าง ๑ ตามทางสุริยคติอย่าง ๑

(๗)

วิธีปฏิทินตามทางจันทรคตินั้น เดิมใช้แค่เป็นเกณฑ์
ไม่ใช่ศักราช คือนับตั้งแต่ชวดไปจนบุน ๑๒ ปีเป็น
รอบเล็กรอบ ๑ คังคำสำหรับเพิมท้ายชื่ออีกคำ ๑ เช่นว่า
เอกศกโทศกเป็นคนจนถึงจำนวน ๑๐ จึงทำให้รอบแปลก
กันได้ ถึง ๕ รอบเล็ก (๖๐ ปี) นับเป็นรอบใหญ่รอบ ๑
แต่เมื่อครบรอบใหญ่แล้วก็ตั้งต้นเรียกปีเข้าไปใหม่ ตาม
วิธีนั้น ถ้าคนเกิดชวดจะเกิดในเดือนใดก็ตาม พอชน
ปีฉลูก็นับว่าอายุได้ ๒ ปี ส่วนปทางสุริยคตินั้นนับโคจร
ของพระอาทิตย์ครบรอบ จักรวษเดิม ๑๖ เดือน เป็นรอบ ๓
ถ้ายังไม่ครบ ๑๒ ถึงจะเป็น ๒ ปีก็ไม่นับว่าถึงชวด แต่
ปฏิทินทางสุริยคติไม่ซับซ้อนต่างกันจึงต้องใช้ศักราชหมายปี
เป็นสำคัญ มีมุตมาดังนี้

การนับอายุที่ไทยเราใช้เป็นประเพณีมาแต่โบราณ ใช้
ชื่อปีเกิดเป็นสำคัญ แม้ในปัจจุบันถ้าไปถามราษฎรชาว
หัวเมือง (ที่เกิดก่อนสมัยตั้งโรงเรียน) ว่าอายุได้เท่าใด
ยังมีผู้ตอบได้แต่ว่าเกิดเมื่อปีชวดหรือปีฉลู แต่ศกใด

(ง)

หรือศักราชเท่าใดหาว่าไม่ บางคนก็ไม่รู้ว่าอายุของตัวเอง
ได้เท่าใด ถึงกระนั้นเมื่อรู้ที่เกิดแล้วหาอายุได้ด้วย
สังเกตร่างกายซึ่งเปลี่ยนแปลงในระยรอบใหญ่ ๖๐ ปีนั้น
แต่บุคคลชั้นสูงขึ้น มาย่อมรู้จักและ ศักราชบอกได้สะดวก
ถึงกระนั้นก็นับอายุตามปีจันทรคติเป็นประเพณีมา มิได้ถือ
เอาเกณฑ์เดือนและวันเป็นสำคัญ จำนวนจึงเกิน (ขอบ)
ปีตามทางสุริยคติอยู่ปี ๑ เกณฑ์พระชันษาเจ้านายที่ลงใน
หนังสือขึ้นใช้ตามศักราชอันถือเป็นขอบปีตามสุริยคติ คง
อธิบายมา จึงอาจชวนให้เห็นแปลกกว่าชาติในปี ๑

กจ ๑๖ มหาวชิราลง

นายกรัฐมนตรี

วันที่ ๑๗ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

สำนักหอสมุด

พระรูปกรมหลวงสมรรัตนศิริเชษฐ์
ฉายกับพระกนิษฐา เมื่อราว พ.ศ. ๒๔๒๔

(แถวหลัง)

พระองค์เจ้ากนกวรรณเลขา พระองค์เจ้าพวงสร้อยสอาง

(แถวหน้า)

พระองค์เจ้าศรียาตราสวัสดิ์ พระองค์เจ้าไชยดวง
กรมหลวงสมรรัตนศิริเชษฐ์

จํานักรหอสมุด

อธิบายวิธีกำหนดอายุวัยของชนชาติต่าง ๆ
กำหนดตามในพระบาลี

ปรากฏในคัมภีร์ วิสัทธิมคคัมภีร์ นิตเทสที่ ๒๐
ซึ่งว่าด้วย มลุลามคุณาณทสฺส (วิสัทธิมคค
กตียภาค หน้า ๒๔๗) ดังนี้ ได้ ตเมว วสฺสํคํ
ปจฺมวเณ มชฺฌิมวเณ ปจฺฉิมวเณนาติ ตํหิ วเษห
ปรีจฺฉินฺนทติ ฯ ตตฺถ อาทิตฺเต เตคฺคํ วสฺสํ
ปจฺมวโย นาม ตโต จตฺตํ มชฺฌิมวโย นาม
ตโต เตคฺคํ ปจฺฉิมวโย นามาทิ ฯ
ความว่า กำหนด ๓๐๐ ปีเป็นเกณฑ์แบ่งออกเป็น
๓ วัย คือ ประถมวัย มัชฌิมวัย บัณฑิตวัย อายุ
แต่ ๑ ปี ถึง ๓๓ ปี เป็นประถมวัย อายุแต่ ๓๔ ถึง
๖๗ ปี เป็นมัชฌิมวัย อายุ ๖๘ ถึง ๓๐๐ ปี เป็น
บัณฑิตวัย

กำหนดตามตำราพราหมณ์

๓. เรื่องวิธีแบ่งคนตามอายุมีคำอธิบาย
หนังสือ “กามสูตร” (อธิบายที่ ๒) กล่าวว่า
“อา โสฬศาคะ ภเวตุ พาวโต ยาวตุ กุษ්රาน-
วรุตนะ มรุษมะ สุปตติ ยาวตุ ปรวโต วฤทุช
อุจฺยุเต ฯ

โคตกนใจความว่า คนเราเมื่อ “พาวโต” (เด็ก)
จนได้ชอายุครบ ๑๖ ปี เป็น “มรุษม” (คนป็นกลาง)
จนได้ชอายุครบ ๗๐ ปี ตั้งแต่เมื่อได้ชอายุครบ ๗๐ ปีขึ้นไป
เป็น “วฤทุช” (คนแก่) ดังนี้ ตามตำราจึงแบ่ง
อายุคนได้เป็น ๓ คน คือ “พาวโต” (เวลาเป็นเด็ก)
หรือ ปรวโต วยะ (อายุเบื้องต้น) ๑ “มรุษม วยะ”
(อายุตอนกลาง) หรือ “เขาวน” (หนุ่ม) ๑
“วารุทก” (เวลาแก่) หรือ “ปศุจิมี วยะ”
(อายุเบื้องท้าย) ๑

๒. คำอธิบายคำแพทย์ชื่อ “อชฺฐาญฺค หฤทย”
 ภาคที่ ๒ อธิบายที่ ๓ ข้อที่ ๓๖๕ แบ่งนิมิตวินัย
 ไว้เป็น ๓ คั่นอีก คือ

(๑) เวลาอายุ ๑๖ ถึง ๓๐ ปี

(๒) เวลาอายุ ๓๐ ถึง ๔๐ ปี

(๓) เวลาอายุ ๔๐ ถึง ๗๐ ปี

แต่เรียกชื่ออย่างเดียวกันทั้ง ๓ คั่นว่า เขาวนระ นั้น
 เอง

กำหนดตามคำวินิจฉัย

เรื่องหนึ่งคือเคยของขงจื๊อกล่าวว่า มนุษย์เกิดได้
 ๓ วันพ่อแม่มีความยินดีจัดงานนมเลียงแซกและญาติที่มา
 เยี่ยมเรียกว่า 湯餅會 ทั้งเบ๊หวย เมื่อเด็กเกิดครบรอบ
 ๕ ปีตรงกับวันเกิด ในวันนั้นพ่อแม่ก็จัดสรรพสิ่งของต่าง ๆ
 คือ เก้าอี้, เครื่องเขียน เครื่องหัดถกรวม เครื่อง
 เล่น แก้วแหวนเงินทอง เป็นต้น จัดวางไว้ในภาชนะแล้ว

ให้บุตรเลือกหยิบเอา ถือว่าเป็นพรพศุจนันต์ดีของ
 เด็กนั้น พจนเรียกว่า จุ้ยบวหวย 萃盤會

ตั้งแต่เกิดมาจนได้ ๓ ขวบนั้น ถ้าเป็นชายเรียกว่า ไข่
 孩 แปลว่ากำลังอยู่ในความเตี้ยตู่ ถ้าหญิงเรียกว่า
 เอ็ง 嬰 แปลว่ากำลังเป็นหนูแดงอยู่ ถ้าเด็กมีอายุภาย
 ใน ๓๐ ปีเรียกว่า อีว 幼 แปลว่าวัยเยาว์ ภายใ ๑๕ ปี
 เรียกว่า เซ่งทัง 童成 แปลว่าเป็นเด็กโต ภายใ
 ๒๐ ปีเรียกว่า เซยักกอน 冠弱 แปลว่าวัยหนุ่ม ภาย
 ใน ๓๐ ปีเรียกว่า จ้าง 壯 แปลว่า ชายฉกรรจ์ ภาย
 ใน ๔๐ ปีเรียกว่า เกยง 强 แปลว่า แข็งแรง ภายใ
 ๕๐ ปี เรียกว่า ไหง 艾 แปลว่า แก่ ภายใ ๖๐ ปี
 เรียกว่า คี 耆 แปลว่าชรา ภายใ ๗๐ ปีเรียกว่า เหลา
 老 แปลว่า เฒ่า ภายใ ๘๐ ปีเรียกว่า เตยก 耄
 แปลว่า แก่หง่อม ภายใ ๙๐ ปีเรียกว่า เม้า 耄 แปลว่า
 วัยหลังถิ่ม ภายใ ๑๐๐ ปีเรียกว่า คีอี 頤期 แปลว่า
 ปราศจากความวิบัติ.

มนุษย์มายุ ๕๐ ปีบริบูรณ์เขาเทศศทเรียกว่า ชั่ว
 壽 แปลว่าอายุยืน เพราะในวัยนี้ให้มคตมรดีกผด
 ขอบที่ดวงพินมาในอดคกาด จึงควรเป็นผุใหญ่ที่ถือไฟ
 เท้าในครอบครองครองคนได้ มายุ ๕๐ ปีนี้ยังเป็น
 ชัยอายุยืนสันดา ถ้าอายุ ๖๐ ปีนี้เป็นชัยอายุยืนสันกลาง
 ถ้าอายุ ๗๐ ปีนี้เป็นชัยอายุยืนสันสูง ส่วนลัทธิของจึงจ
 นนอายุตั้งแต่ ๖๐ ปีเป็นสันดา ๗๐ ปีเป็นสันกลาง ๘๐ ปี
 เป็นสันสูง ตามลัทธิความมายุยืนต้องถือไม้เท้าเป็น
 เกียรติยศ ฉะนั้นถ้าอายุ ๕๐ ปีขึ้นไปให้ถือได้แต่ในวงศ์
 ครอบครัว ถ้าอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปให้ถือได้ ในตำบล ถ้า
 อายุ ๗๐ ปีขึ้นไปให้ถือได้ ในเมือง ถ้าอายุ ๘๐ ปีขึ้นไป
 ให้ถือได้ ในราชฐาน ถ้าอายุถึง ๙๐ ปีพระเจ้าแผ่นดิน
 ควรเสด็จไปเยี่ยมเยียนถึงที่อยู่.

กำหนดตามตำราศาสนาอิสลาม

พวกถือ ศาสนาอิสลาม กำหนดวัยของมนุษย์ ตาม
 คัมภีร์ โกะรอานว่ามี ๑๐ วัย คือ

๖

วัย ๑

ทารกเริ่มแตกออกจากครรภ์ ระยะเวลาในครรภ์ไม่มีความ
รู้สึกสิ่งใดเรียกว่า “ดิษฐ์”

วัย ๒

เด็กขบถนมแล้วกับรู้จักเดินและพูดเล็กน้อย ชอบเขยิบ
เจริญกิริยาและรู้จักอะไร ๆ ไม่จนถึงอายุ ๗ ปีถึงรู้เดียงดา
เรียกว่า “ดมียุ่น”

วัย ๓

ตั้งแต่อายุ ๗ ปีถึง ๑๐ ปี เจริญความรู้ความฉลาด
สมควรต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ รู้เดียงดา เรียกว่า “มู
มัยยัค”

วัย ๔

ตั้งแต่อายุ ๑๐ ถึง ๑๔ ปี กำลังเรียนวิชา รู้จักคิด
ชอบไกล่ต่อความเป็นหนุ่มสาว แต่ยังไม่ต้องรับผิดชอบ
ในการบำปบุญคุณโทษ เรียกว่า “มูรายัก”

วัย ๕

ตั้งแต่อายุ ๓๔ ถึง ๓๕ ปีบริบูรณ์แล้ว รับผิดชอบ
ทั้งปวง ถึงซึ่งความเป็นหนุ่มสาว ต้องรับผิดชอบบาป
บุญคุณโทษของศาสนาและกฎหมายบ้านเมือง บวชเป็น
พระได้, ดมรดได้, เรียกว่า “บาติกัม”

วัย ๖

ตั้งแต่อายุ ๓๖ ถึง ๓๗ ปี มีความสามารถในอันรับ
ผิดชอบศีลธรรมและกฎหมายบ้านเมืองเป็นเจ้าบ้านได้ มี
อิสรเสรีภาพ เรียกว่า “ชะบาบ” หรือ “มุกัลลัฟ”

วัย ๗

ตั้งแต่อายุ ๓๘ ถึง ๔๐ ปี มีสติสัมปชัญญะรอบคอบ
หรือหัวหน้าครอบครัว เรียกว่า “เซยักัม”

วัย ๘

ตั้งแต่อายุ ๔๑ ถึง ๖๐ ปี มีสติปัญญาสูงถึงขั้น
ไม่ละทิ้งละท้านไม่เหวี่ยงรอบคอบคงดีอยู่ เป็นผู้ใหญ่ไกด์
วัยชรา เรียกว่า “กะห์ลุณ” หรือ “ซัยยะห์”

วัย ๘

ตั้งแต่อายุ ๒๓ ถึง ๓๐ ปี อาจยังบัญญัติ อาจมี
หลงบ้างได้ ถ้าเป็นผู้ ไร้อคติ เรียกว่า “อวิมุน”

วัย ๑๐

ตั้งแต่อายุ ๓๐ ขึ้นไป หย่อนสิ่งทรงปวงทุกส่วน
อวิมุน เรียกว่า “ชอวิมุน”

กำหนดวัยตามคติไทยเหนือ

๑๐	ปี	อาบนํ้าหน้าหนาว
๒๐	ปี	แนบตัวบเขือ
๓๐	ปี	ตนเมือก่อนโก
๔๐	ปี	มือไขว่หน้าผากคะนึ่ง
๕๐	ปี	ไปบ่หึ่งทอดหุ่ย
๖๐	ปี	เป่าบชดยบดง
๗๐	ปี	เนือหนงเม็นลกรวก
๘๐	ปี	หนักหนวกมาห
๙๐	ปี	ลกหลานคณงให้
๑๐๐	ปี	ไขกตายบไขกตาย

เจ้านายพระราชชั้น

พระชั้นชา ๕๐

๑. พระองค์เจ้าหญิงเมณฑิยา (ร. ๒) ปีมะแม
พ.ศ. ๒๔๖๖-๒๔๕๖ พระชั้นชา ๕๐

พระชั้นชา ๕๐

๒. กรมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี ปีมะเส็ง พ.ศ.
๒๒๘๐-๒๓๖๘ พระชั้นชา ๕๐

๓. พระองค์เจ้าหญิงดมด (บ. ๓) ปีกุน พ.ศ.
๒๓๓๔-๒๔๑๗ พระชั้นชา ๕๓

๔. กรมเด็จพระยาปวเรศวริยาลงกรณ์ (บ. ๒)
ปีมะเส็ง พ.ศ. ๒๓๕๒-๒๔๓๕ พระชั้นชา ๕๓

๕. พระองค์เจ้าหญิงดาราวดี (บ. ๓) ปีมะเส็ง
พ.ศ. ๒๓๒๘-๒๔๑๐ พระชั้นชา ๕๒

๖. พระองค์เจ้าหญิงนิเวศน์ (ร. ๓) ปีชวด
พ.ศ. ๒๓๕๘-๒๔๔๑ พระชั้นชา ๕๒

๗. พระองค์เจ้าหญิงพลับ (ร. ๑) บัณฑิต
พ.ศ. ๒๓๒๘—๒๔๐๘ พระชันษา ๘๑

๘. พระองค์เจ้าหญิงยี่น (ร. ๒) บัณฑิต พ.ศ.
๒๓๓๒—๒๔๑๒ พระชันษา ๘๐

๙. พระองค์เจ้าหญิงอรุณ (บ. ๓) บัณฑิต พ.ศ.
๒๓๔๘—๒๔๒๘ พระชันษา ๘๐

พระชันษา ๗๐

๑๐. พระองค์เจ้าหญิงปก (ร. ๒) บัณฑิต พ.ศ.
๒๓๓๕—๒๔๑๕ พระชันษา ๘๐

๑๑. กรมหลวงวรเชษฐสุทนต์ (ร. ๓) บัณฑิต
พ.ศ. ๒๓๖๑—๒๔๔๐ พระชันษา ๗๙

๑๒. กรมหลวงสมรรัตนศิริเชษฐ (ร. ๔) บัณฑิต
พ.ศ. ๒๓๘๕—๒๔๖๔ พระชันษา ๗๙

๑๓. สมเด็จพระบรมราชาธิบดีศรีสมุทร (ร. ๓)
บิณฑ พ.ศ. ๒๓๖๑—๒๔๓๙ พระชันษา ๗๘

๑๔. พระองค์เจ้าหญิงปัทมราช (บ. ๑) บัณฑิต
พ.ศ. ๒๓๓๐—๒๔๐๘ พระชันษา ๗๘

๓๕. พระองค์เจ้าหญิงนิษฐา (บ. ๒) ปีมะแม

พ.ศ. ๒๓๔๓—๒๔๓๘ พระชันษา ๗๘

๓๖. พระองค์เจ้าหญิงอำพัน (บ. ๒) ปีกุน

พ.ศ. ๒๓๔๖—๒๔๒๔ พระชันษา ๗๘

๓๗. กรมหลวงบดินทรไพศาลโสภณ (ร. ๓) ปีมะแม

พ.ศ. ๒๓๖๘—๒๔๔๖ พระชันษา ๗๘

๓๘. กรมขุนนเรนทรพิทักษ์ (บ. ๑) ปีระกา พ.ศ.

๒๓๓๒—๒๔๐๘ พระชันษา ๗๖

— กรมหมื่นอมเรศวร์คัมภ์ (บ. ๒) ปีกุน พ.ศ.

๒๓๔๖—๒๔๒๓ พระชันษา ๗๗

๓๙. พระองค์เจ้าหญิงปัทมเมศ (บ. ๒) ปีมะแม

พ.ศ. ๒๓๕๓—๒๔๓๐ พระชันษา ๗๗

๔๐. กรมหลวงวรศักดิ์พิศาล (ร. ๒) ปีวอก

พ.ศ. ๒๓๕๕—๒๔๓๓ พระชันษา ๗๘

๔๑. พระองค์เจ้าหญิงภักดี (บ. ๔) ปีเถาะ

พ.ศ. ๒๓๘๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๖

๒๓. พระองค์เจ้าหญิงกนิษฐ์ (ร. ๓) ปีมะ
 พ.ศ. ๒๓๖๒-๒๔๓๗ พระชันษา ๗๕
๒๔. กรมหมื่นราชศักดิ์โมลี (ร. ๔) ปีมะโรง
 พ.ศ. ๒๓๘๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๕
๒๕. พระองค์เจ้าหญิงเนติโคม (ร. ๔) ปีมะโรง
 พ.ศ. ๒๓๘๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๕
๒๖. กรมหมื่นนฤมิตรวิจิตร (ป. ๒) ปีวอก
 พ.ศ. ๒๓๔๓-๒๔๓๗ พระชันษา ๗๔
๒๗. พระองค์เจ้าหญิงเจ็ญม (ร. ๓) ปี
 พ.ศ. ๒๓๕๘-๒๔๓๒ พระชันษา ๗๔
๒๘. พระองค์เจ้าหญิงอรนุดี (ร. ๔) ปีมะ
 พ.ศ. ๒๔๐๐ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๔
๒๙. พระองค์เจ้าหญิงวณิศจันทกัญญา (ร. ๔)
 ปีมะเถลิง พ.ศ. ๒๔๐๐ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระ
 ชันษา ๗๔
๓๐. พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ป
 มะโรง พ.ศ. ๒๒๗๘-๒๓๕๒ พระชนมพรรษา ๗๓

๓๑. พระองค์เจ้าหญิงส้มจันทร์ (ร. ๒) ปัตนีย
พ.ศ. ๒๓๓๖—๒๔๐๘ พระชันษา ๗๒
๓๒. พระองค์เจ้าหญิงประภัสร์ (ร. ๔) ปัทมา
พ.ศ. ๒๓๘๗—๒๔๖๘ พระชันษา ๗๒
๓๓. พระองค์เจ้าหญิงสุทธาสวรรค์ (ป. ๔) ปัทมา
พ.ศ. ๒๓๘๓—๒๔๕๕ พระชันษา ๗๒
๓๔. พระองค์เจ้าหญิงโคกสว่าง (ป. ๔) ปัทมา
พ.ศ. ๒๓๘๘—๒๔๗๑ พระชันษา ๗๒
๓๕. พระองค์เจ้าหญิงมณฑา (ร. ๑) ปัทมา
พ.ศ. ๒๓๓๓—๒๔๐๔ พระชันษา ๗๑
๓๖. พระองค์เจ้าหญิงดุขัญ (ป. ๑) ปัทมา
พ.ศ. ๒๓๓๕—๒๔๐๖ พระชันษา ๗๑
๓๗. กรมพระเทเวศร์วชิรพันธุ์ (ร. ๒) ปัตนีย
พ.ศ. ๒๓๔๘—๒๔๓๘ พระชันษา ๗๑
๓๘. กรมหมื่นวิจิตรวรณปรีชา (ร. ๔) ปัทมา
พ.ศ. ๒๔๐๓ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๑

๓๙. ตมเด็จพระพรยาเทพสุตาวดี ปี่ประดิษฐ์ไม้
ปรางกุ ดั้นพระชนม์ พ.ศ. ๒๓๔๒ พระชันษา ๗๐ เคษา

๔๐. กรมพระนเรศวรฤทธิ (ร. ๔) ปี่เกาะ
พ.ศ. ๒๓๙๘-๒๔๖๘ พระชันษา ๗๐

๔๑. กรมหลวงอดิศรอุดมเดช (ร. ๔) ปี่เกาะ
พ.ศ. ๒๓๙๘-๒๔๖๘ พระชันษา ๗๐

๔๒. กรมหมื่นพงศาธิราชสมบัติ (ร. ๔) ปี่ระกา
พ.ศ. ๒๔๐๔ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๐

๔๓. กรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ (ร. ๔) ปี่ระกา
พ.ศ. ๒๔๐๔ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๗๐

พระชันษา ๖๐

๔๔. กรมสมเด็จพระศรีสุริเยนทราธิบดี ปี่กุน พ.ศ.
๒๓๓๐-๒๓๗๙ พระชันษา ๖๙

๔๕. ตมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยาภาณุพันธุวงศ์วรเดช
(ร. ๔) ปี่มะแม พ.ศ. ๒๔๐๒-๒๔๗๓ พระชันษา ๖๙

๔๖. ตมเด็จพระพรยาดำรงราชานุภาพ (ร. ๔) ปี่จ้อ
พ.ศ. ๒๔๐๕ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๙

๔๗. กรมหลวงองค์เจ้าน้องนางเธอไชยยา (ร. ๔)
พ.ศ. ๒๔๐๕ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๙

๔๗. ถัมเด็จพระศรีสวรินทิรา บรมราชเทวี พระพัน
วดีล้ามานุชาเจ้า (ร. ๔) ปีมะโรง พ.ศ. ๒๔๐๕ ยังดำรง
พระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๘

๔๘. พระองค์เจ้าหญิงพิมพิสารธัญ (บ. ๔) ปี
มะโรง พ.ศ. ๒๓๘๘-๒๔๐๘ พระชันษา ๖๘

๔๙. พระองค์เจ้าหญิงนิลฉัตร (บ. ๑) ปี
พ.ศ. ๒๓๓๖-๒๔๐๔ พระชันษา ๖๘

๕๐. พระองค์เจ้าหญิงโย (ร. ๒) ปีเถาะ พ.ศ.
๒๓๘๘-๒๔๐๖ พระชันษา ๖๘

๕๑. พระองค์เจ้าหญิงอินทนิล (ร. ๒) ปีชวด
พ.ศ. ๒๓๔๗-๒๔๑๕ พระชันษา ๖๘

๕๒. กรมหมื่นอนันตการฤทธิ (บ. ๒) ปีวอก
พ.ศ. ๒๓๕๕-๒๔๒๓ พระชันษา ๖๘

๕๓. กรมหลวงประจักษ์ศิลปาคม (ร. ๔) ปีมะโรง
พ.ศ. ๒๓๘๘-๒๔๐๗ พระชันษา ๖๘

๕๔. กรมหลวงพรหมวรานุรักษ์ (ร. ๔) ปี่มะโรง
พ.ศ. ๒๓๙๙—๒๔๖๗ พระชันษา ๖๘
๕๕. ดมเด็จพระเจ้าพรมพระนริศฐานวดีวงศ์ (ร. ๔)
ปี่กุน พ.ศ. ๒๔๐๖ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๘
๕๖. พระองค์เจ้าหญิงกาญจนากร (ร. ๔) ปี่กุน
พ.ศ. ๒๔๐๖ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๘
๕๗. พระองค์เจ้าหญิงชนันบัวผัน (ร. ๔) ปี่กุน
พ.ศ. ๒๔๐๖ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๘
๕๘. ดมเด็จพระเจ้าพรมพระยานำราบปราบภัย (ร. ๒)
ปี่เถาะ พ.ศ. ๒๓๖๒—๒๔๓๙ พระชันษา ๖๗
๕๙. พระองค์เจ้าหญิงนุเม (บ. ๒) ปี่มะแม่ พ.ศ.
๒๓๕๔—๒๔๒๓ พระชันษา ๖๗
๖๐. กรมหลวงทิพยรัตนกิริฎกุลณี (ร. ๔) ปี่ชวด
พ.ศ. ๒๔๐๗ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๗
๖๑. พระองค์เจ้าหญิงนิมพดี (ร. ๑) ปี่กุน พ.ศ.
๒๓๓๔—๒๔๐๐ พระชันษา ๖๖

๖๒. กรมต้มเต็ญพระเทศาศิกร (ร. ๒) ปีนุ พ.ศ.

๒๓๓๖-๒๔๐๒ พระชันษา ๖๖

๖๓. กรมขุนทิเบศวร์วร (บ. ๒) ปีนุ พ.ศ.

๒๓๓๔-๒๔๐๐ พระชันษา ๖๖

๖๔. กรมเต็ญพระปิณฑาเจ้า ตูมาตมารศรี พระ
อัครราชเทวี (ร. ๔) ปีกา พ.ศ. ๒๔๐๔-๒๔๗๐ พระ
ชันษา ๖๖

๖๕. พระองค์เจ้าหญิงเฮไขดอง (ร. ๔) ปีกุ

พ.ศ. ๒๔๑๖-๒๔๗๒ พระชันษา ๖๖

๖๖. พระองค์เจ้าหญิงประคิษฐาจารย์ (ร. ๔) ปีนุ

พ.ศ. ๒๔๐๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๖

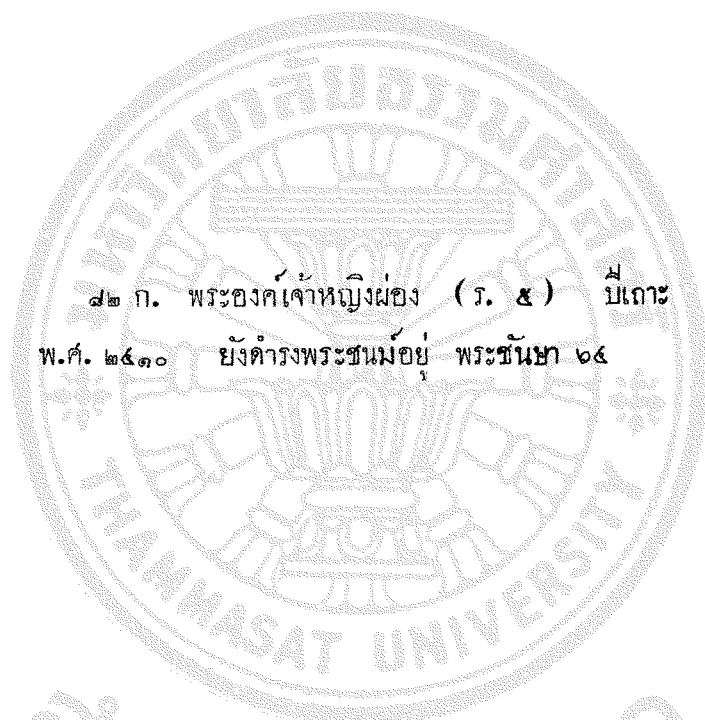
๖๗. กรมเต็จกรมพระถวัลย์ดัดวินวิศิษฎ์ (ร. ๔) ปีนุ

พ.ศ. ๒๔๐๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๖

๖๘. พระองค์เจ้าหญิงวงจันทร์ (บ. ๔) ปีกอ

พ.ศ. ๒๓๙๓-๒๔๕๙ พระชันษา ๖๖

๖๘. กรมพระรามอินทร์ (ร. ๑) ปะกา พ.ศ.
๒๓๓๒—๒๓๘๗ พระชันษา ๖๕
๖๙. กรมพระพิทักษ์เทเวศร์ (ร. ๒) ปะมะเมียบ
พ.ศ. ๒๓๔๑—๒๔๐๖ พระชันษา ๖๕
๗๐. กรมขุนเจษฎาผลผลิตวดี (ร. ๓) ปะกุน พ.ศ.
๒๓๗๐—๒๔๓๕ พระชันษา ๖๕
๗๑. กรมหลวงสรรพสิทธิประสงค์ (ร. ๔) ปะมะเล็ง
พ.ศ. ๒๔๐๐—๒๔๖๕ พระชันษา ๖๕
๗๒. กรมเจ้ากรมพระยาเทวะวงศ์วโรปการ (ร. ๕)
ปะมะเมียบ พ.ศ. ๒๔๐๑—๒๔๖๖ พระชันษา ๖๕ —
๗๓. พระองค์เจ้าหญิงพวงสร้อยดอ (ร. ๕)
ปะชาต พ.ศ. ๒๔๐๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๕
๗๔. กรมหมื่นพิศาดบวรศักดิ์ (บ. ๕) ปะนิต พ.ศ.
๒๓๘๔—๒๔๔๘ พระชันษา ๖๕
๗๕. พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร. ๒)
ปะมะเมียบ พ.ศ. ๒๓๓๐—๒๓๙๔ พระชนมพรรษา ๖๔
๗๖. พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร. ๒)
ปะชาต พ.ศ. ๒๓๔๗—๒๔๑๓ พระชนมพรรษา ๖๔

๘๒ ก. พระองค์เจ้าหญิงผ่อง (ร. ๕) บิดา
พ.ศ. ๒๔๓๐ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๖๔

จำนักรหอสมุด

๗๘. กรมหมื่นถาวรวรยศ (ร. ๒) ปีมะเส็ง พ.ศ.

๒๓๕๒—๒๔๑๖ พระชันษา ๖๔

๗๙. พระองค์เจ้าหญิงสุโขทัย (ร. ๓) ปีมะแม พ.ศ.

๒๓๖๐—๒๔๒๔ พระชันษา ๖๔

๘๐. พระองค์เจ้าหญิงฉวีวรรณ (ร. ๓) ปีมะเมีย

พ.ศ. ๒๓๖๕—๒๔๒๙ พระชันษา ๖๔

๘๑. พระองค์เจ้าหญิงสังวาลย์ (บ. ๓) ปีชวด

พ.ศ. ๒๓๕๙—๒๔๒๓ พระชันษา ๖๔

๘๒. พระองค์เจ้าหญิงนันทนา (ร. ๔) ปีระกา

พ.ศ. ๒๔๐๔—๒๔๖๘ พระชันษา ๖๔

๘๓. พระองค์เจ้าชายโตสิน (บ. ๔) ปีกุน พ.ศ.

๒๓๙๔—๒๔๕๘ พระชันษา ๖๔

๘๔. กรมหมื่นเจ้าพระปรมาภิไธยโนรธ (ร. ๑) ปีจอ

พ.ศ. ๒๓๓๓—๒๓๙๖ พระชันษา ๖๓

๘๕. พระองค์เจ้าหญิงด้ายดมร (ร. ๒) ปีมะโรง

พ.ศ. ๒๓๕๑—๒๔๑๔ พระชันษา ๖๓

๘๖. กรมหมื่นนอมเรนทรบดินทร์ (ร.๓) ปีกุน พ.ศ.

๒๓๕๘-๒๔๒๓ พระชันษา ๖๓

๘๗. พระองค์เจ้าหญิงจามรี (ร.๓) ปีกอ พ.ศ.

๒๓๖๘-๒๔๓๒ พระชันษา ๖๓

๘๘. กรมหลวงพิเศษศรีสวัสดิ์ (ร.๓) ปีกุน พ.ศ.

๒๓๓๔-๒๓๙๖ พระชันษา ๖๒

๘๙. กรมพระพิพิธโภคภูเบนทร์ (ร.๒) ปีมะโรง พ.ศ.

๒๓๓๗-๒๓๙๙ พระชันษา ๖๒

๙๐. กรมหลวงวงศาธิราชสนิท (ร.๒) *ปีมะโรง

พ.ศ. ๒๓๕๑-๒๔๑๓ พระชันษา ๖๒

๙๑. พระองค์เจ้าหญิงแสงจันทร์ (ร.๓) ปีชวด

พ.ศ. ๒๓๕๘-๒๔๒๓ พระชันษา ๖๒

๙๒. พระองค์เจ้าหญิงดอกราช (ป.๓) ปีเถาะ พ.ศ.

๒๓๕๐-๒๔๑๒ พระชันษา ๖๒

๙๓. กรมหลวงสรรพสาตรศุภกิจ (ร.๔) ปีมะเถลิง

พ.ศ. ๒๔๐๐-๒๔๖๒ พระชันษา ๖๒

๙๔. พระองค์เจ้าหญิงธิดาองค์ (บ. ๔) ปีวอก
พ.ศ. ๒๔๐๓-๒๔๖๕ พระชันษา ๖๒
๙๕. สมเด็จพระราชินีนาถวิกตอเรีย (ร. ๔) ปี
วอก พ.ศ. ๒๔๐๓-๒๔๖๔ พระชันษา ๖๑
๙๖. พระองค์เจ้าหญิงนัคดา (บ. ๒) ปีมะโรง
พ.ศ. ๒๓๓๙-๒๔๐๐ พระชันษา ๖๑
๙๗. พระองค์เจ้าหญิงกนกวรรณเดชา (ร. ๔) ปีมะ
เถิง พ.ศ. ๒๔๐๐-๒๔๖๑ พระชันษา ๖๑
๙๘. สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎพระศรีสุรินทรราชย์ ปีประดิ
ษฐานขึ้นครองราชย์ พ.ศ. ๒๓๔๒ พระชันษา ๖๐ เศษ
๙๙. สมเด็จพระเจ้าฟ้ามงกุฎพระบรมราชโอรสองค์ที่ ๑๖
ปีวอก พ.ศ. ๒๒๘๖-๒๓๔๖ พระชันษา ๖๐
๑๐๐. กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข ปีชวด พ.ศ.
๒๒๘๘-๒๓๔๘ พระชันษา ๖๐
๑๐๑. กรมหมื่นดิถีสุโขทัย (บ. ๒) ปีชวด พ.ศ.
๒๓๔๘-๒๔๐๘ พระชันษา ๖๐

๑๐๒. พระองค์เจ้าหญิงดงเคื่อน (ร.๓) บัณฑิต

พ.ศ. ๒๓๕๔—๒๔๑๔ พระชันษา ๖๐

๑๐๓. กรมขุนมรุพงษ์ศิริพัฒน์ (ร.๔) บัณฑิต

พ.ศ. ๒๔๐๖—๒๔๖๖ พระชันษา ๖๐

๑๐๔. กรมหมื่นจรัสพรพัฒน์ (บ.๔) บัณฑิต

พ.ศ. ๒๓๘๖—๒๔๕๖ พระชันษา ๖๐

๑๐๕. พระองค์เจ้าชายจรัสพรวิภา (บ.๕) บัณฑิต
ถึง พ.ศ. ๒๔๓๓—๒๔๗๓ พระชันษา ๖๐

พระชันษา ๕๐

๑๐๖. กรมหมื่นกนิษฐาธิราช (ร.๓) บัณฑิต พ.ศ.
๒๓๕๘—๒๔๑๗ พระชันษา ๕๙

๑๐๗. พระองค์เจ้าชายกำภู (บ.๓) บัณฑิต พ.ศ.
๒๓๖๐—๒๔๑๙ พระชันษา ๕๙

๑๐๘. กรมหลวงมหิศวรินทราธิราช (ร.๒) บัณฑิต
พ.ศ. ๒๓๔๖—๒๔๐๕ พระชันษา ๕๙

๑๐๘. กรมหมื่นภูมิตถะวรางกูร (ร.๒) ปีมะแม พ.ศ.

๒๓๕๗—๒๔๓๕ พระชันษา ๕๘

๑๐๙. กรมขุนภูมิตถะวรางกูร (ร.๓) ปีมะแม

พ.ศ. ๒๓๖๘—๒๔๒๗ พระชันษา ๕๘

๑๑๐. พระองค์เจ้าหญิงศรีนาคเสวติ (ร.๔) ปีมะแม

พ.ศ. ๒๓๗๘—๒๔๕๖ พระชันษา ๕๘

๑๑๑. กรมหมื่นทิศาภรณ์ประวดี (ร.๕) ปีมะแม

พ.ศ. ๒๔๐๐—๒๔๕๘ พระชันษา ๕๘

๑๑๒. พระองค์เจ้าหญิงจุฑาทิศาเทษ (ร.๕)

พ.ศ. ๒๔๓๕—๒๔๗๓ พระชันษา ๕๘

๑๑๓. พระองค์เจ้าหญิงอรพินทุ์เพ็ญภาค (ร.๕)

พ.ศ. ๒๔๑๖ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๘

๑๑๔. พระองค์เจ้าชายวรคุณอาภรณ์ราชกุมาร (บ.๕)

พ.ศ. ๒๔๑๖ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๘

๑๑๕. เจ้าฟ้ากรมขุนอิศราธิราช ปีมะแม พ.ศ.

๒๓๓๖—๒๓๗๓ พระชันษา ๕๘

๓๓๗. พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
(ร.๑) ปีกุน พ.ศ. ๒๓๓๐—๒๓๖๗ พระชนมพรรษา ๕๗
๓๓๘. กรมหลวงรักษ์ธวัช (ร.๑) ปีกุน พ.ศ.
๒๓๓๔—๒๓๘๑ พระชันษา ๕๗
๓๓๙. กรมขุนกัษยาดุสิต (ร.๒) ปีระกา พ.ศ.
๒๓๓๒—๒๓๘๙ พระชันษา ๕๗
๓๔๐. พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว (ร.๒)
ปีมะโรง พ.ศ. ๒๓๕๑—๒๔๐๘ พระชนมพรรษา ๕๗
๓๔๑. พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
(ร.๔) ปีมะแม พ.ศ. ๒๓๙๖—๒๔๕๓ พระชนมพรรษา ๕๗
๓๔๒. พระองค์เจ้าหญิงดองประภา (บ.๔) ปีจอ
พ.ศ. ๒๓๗๓—๒๔๓๗ พระชันษา ๕๖
๓๔๓. พระองค์เจ้าหญิงจำเริญ (บ.๔) ปีจอ พ.ศ.
๒๓๗๓—๒๔๕๐ พระชันษา ๕๗
๓๔๔. พระองค์เจ้าหญิงดุกุลศรีโดยพรรณ (ร.๕)
ปีระกา พ.ศ. ๒๔๑๖—๒๔๗๓ พระชันษา ๕๗

๑๒๕. กรมพระจันทบุรีนฤนาถ (ร. ๕) ปัสจ พ.ศ.
๒๔๓๗—๒๔๗๔ พระชันษา ๕๗
๑๒๖. พระองค์เจ้าหญิงฉวยรัศมีศรีพรหม (ป. ๕)
ปมระแม พ.ศ. ๒๔๓๔—๒๔๗๓ พระชันษา ๕๗
๑๒๗. พระองค์เจ้าชายสุภาวดี (ป. ๕) ปัสจ
พ.ศ. ๒๔๓๗ ถึงดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๗
๑๒๘. กรมหลวงเด่นบริรักษ์ (ก.ด.) ประกา พ.ศ.
๒๓๒๐—๒๓๗๗ พระชันษา ๕๗
๑๒๙. กรมหมื่นศรีสุเทพ (ร. ๑) ปชวด พ.ศ.
๒๓๓๕—๒๓๘๓ พระชันษา ๕๖
๑๓๐. กรมหลวงสรรพสิทธิปรีชา (ร. ๒) ปชวด
พ.ศ. ๒๓๔๗—๒๔๐๔ พระชันษา ๕๖
๑๓๑. กรมหมื่นอดงกฏกิจปรีชา (ร. ๒) ปมระแม
พ.ศ. ๒๓๕๔—๒๔๑๐ พระชันษา ๕๖
๑๓๒. กรมขุนวรจักรธรานุภาพ (ร. ๒) ปชวด พ.ศ.
๒๓๕๙—๒๔๑๕ พระชันษา ๕๖

๑๓๓. กรมหมื่นอานาภาพพิศาลศักดิ์ (บ. ๓) ปัตต

พ.ศ. ๒๓๖๐—๒๔๑๖ พระชันษา ๕๖

๑๓๔. กรมเด็จพระศรีพัชรินทรา บรมราชินีนาถ (ร.๔)

ปัตต พ.ศ. ๒๔๐๖—๒๔๖๒ พระชันษายุ ๕๖

๑๓๕. พระองค์เจ้าชายต้น (บ. ๔) ปัตต พ.ศ.

๒๔๐๐—๒๔๕๖ พระชันษา ๕๖

๑๓๖. กรมหมื่นกมลพจนสุนทร (บ. ๕) ปัตต

พ.ศ. ๒๔๑๔—๒๔๗๐ พระชันษา ๕๖

๑๓๗. พระองค์เจ้าหญิงเทวดีโดยวรรณ (บ. ๕)

ปัตต พ.ศ. ๒๔๑๘ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๖

๑๓๘. กรมหมื่นนเรศวรไชย (ก.ต.) ปัตต พ.ศ.

๒๓๑๘—๒๓๗๕ พระชันษา ๕๖

๑๓๙. กรมหลวงภูวเนตรนรินทรฤทธิ์ (ร. ๒) ปัตต

ระกา พ.ศ. ๒๓๔๔—๒๓๘๘ พระชันษา ๔๔

๑๔๐. พระองค์เจ้าหญิงบรมเทง (บ. ๓) ปัตต พ.ศ.

๒๓๗๒—๒๔๒๗ พระชันษา ๕๕

๑๔๓. กรมพระธมมคตมรพนธ์ (ร. ๕) มีวอก
พ. ศ. ๒๔๐๓—๒๔๕๗ พระชันษา ๕๕
๑๔๔. กรมหมื่นพิทยาทังกรณ (บ. ๕) มีชวด พ. ศ.
๒๔๓๘ บังคัมภีร์พระชนมายุ พระชันษา ๕๕
๑๔๕. กรมหมื่นนราเทเวศร์ (ก. ๓) มีชาติ พ. ศ.
๒๓๓๓—๒๔๖๗ พระชันษา ๕๕
๑๔๖. กรมหมื่นนเรศวรวิทย์ (ร. ๑) มีชวด พ. ศ.
๒๓๓๕—๒๓๗๗ พระชันษา ๕๔
๑๔๗. กรมหมื่นอดุลยลักษณสมบัติ (ร. ๓) มี
เกาะ พ. ศ. ๒๓๖๒—๒๔๓๖ พระชันษา ๕๔
๑๔๘. พระองค์เจ้าหญิงทักษิณา (ร. ๕) มีชวด
พ. ศ. ๒๓๗๔—๒๔๔๘ พระชันษา ๕๔
๑๔๙. กรมหลวงพิชิตปรีชากร (ร. ๕) มีเกาะ
พ. ศ. ๒๓๗๗—๒๔๕๒ พระชันษา ๕๔
๑๕๐. พระองค์เจ้าหญิงวรลักษณาวดี (ร. ๕) มี
วอก พ. ศ. ๒๔๓๕—๒๔๖๘ พระชันษา ๕๔

๑๔๘. พระองค์เจ้าหญิงประไพพัศตร์ (ร. ๓) ปีมะ
 เถลิง พ.ศ. ๒๓๖๔-๒๔๑๗ พระชันษา ๕๓
๑๔๙. พระองค์เจ้าราชชนนี (ม. ๓) ปีมะเถลิง พ.ศ.
 ๒๓๖๔-๒๔๑๗ พระชันษา ๕๓
๑๕๐. พระองค์เจ้าชายรังนกทอง (ม. ๓) ปีมด
 พ.ศ. ๒๓๗๒-๒๔๒๕ พระชันษา ๕๓
๑๕๑. กรมขุนศิริวิธังคาศ (ร. ๔) ปีมะเถลิง พ.ศ.
 ๒๔๐๐-๒๔๕๓ พระชันษา ๕๓
๑๕๒. พระองค์เจ้าชายธรรณ (ม. ๔) ปีมด พ.ศ.
 ๒๓๗๓-๒๔๓๖ พระชันษา ๕๓
๑๕๓. กรมหมื่นอนุพงษ์จักรพรรดิ (อ.ร. ๔) ปีมด
 พ.ศ. ๒๔๕๓ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๓
๑๕๔. เจ้าฟ้ากรมหลวงพิทักษมนตรี ปีมด พ.ศ.
 ๒๓๓๓-๒๓๖๕ พระชันษา ๕๒
๑๕๕. กรมหลวงเทพพลภักดิ์ (ร. ๑) ปีมะเถลิง
 พ.ศ. ๒๓๒๘-๒๓๘๐ พระชันษา ๕๒

๑๕๗. กรมขุนราชธิด์หวิกรม (ร. ๓) ปี่ชวด พ.ศ.

๒๓๕๘-๒๔๑๑ พระชันษา ๕๒

๑๕๘. พระองค์เจ้าหญิงพัทศรีพิมลพรรณ (ร. ๔)

ปีชวด พ.ศ. ๒๓๘๗-๒๔๔๘ พระชันษา ๕๒

๑๕๙. พระองค์เจ้าหญิงประเวศวรธมย์ (ร. ๕)

ปีเถาะ พ.ศ. ๒๔๒๒ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๒

๑๖๐. พระองค์เจ้าหญิงธิดา (ร. ๑) ปีมะแม พ.ศ.

๒๓๓๐-๒๓๘๑ พระชันษา ๕๑

๑๖๑. พระองค์เจ้าอรุณวิวัฒน์ (อ.ร. ๔) ปีมะโรง

พ.ศ. ๒๔๒๓ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๑

๑๖๒. พระองค์เจ้าชายขมแดง (บ. ๒) ปีมะเมีย

พ.ศ. ๒๓๕๓-๒๔๐๔ พระชันษา ๕๑

๑๖๓. พระองค์เจ้าหญิงราช (บ. ๔) ปีวอก พ.ศ.

๒๓๘๑-๒๔๔๒ พระชันษา ๕๑

๑๖๔. กรมหมื่นจรัสพรปฏิภาณ (บ. ๔) ปีมะโรง

พ.ศ. ๒๓๘๘-๒๔๕๐ พระชันษา ๕๑

๓๖๕. พระองค์เจ้าหญิงต้นทรวง (บ. ๕) ปีมะโรง
พ. ศ. ๒๔๒๓ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๑

๓๖๖. พระองค์เจ้าหญิงกตยาณี (ร. ๒) ปีระกา
พ. ศ. ๒๓๖๘—๒๔๓๗ พระชันษา ๕๐

๓๖๗. กรมขุนพิทยลาภพฤฒิธาดา (ร. ๔) ปีเถาะ
พ. ศ. ๒๔๐๖—๒๔๕๖ พระชันษา ๕๐

๓๖๘. พระองค์เจ้าหญิงคศิพงศ์ประไพ (ร. ๕) ปี
มะเส็ง พ. ศ. ๒๔๒๔ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๐

๓๖๙. สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระนครสวรรค์วรพินิต (ร.
๕) ปีมะเส็ง พ. ศ. ๒๔๒๔ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระ
ชันษา ๕๐

๓๗๐. พระองค์เจ้าหญิงพิสมัยพิมลธิดา (ร. ๕) ปี
มะเส็ง พ. ศ. ๒๔๒๔ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๐

๓๗๑. กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน (ร. ๕) ปี
มะเส็ง พ. ศ. ๒๔๒๔ ยังดำรงพระชนม์อยู่ พระชันษา ๕๐

๓๗๒. กรมหมื่นชาญไชยบวรยศ (บ. ๕) ปีมะเมีย
พ. ศ. ๒๔๓๓—๒๔๖๓ พระชันษา ๕๐

จํานักหอสมุด